מגילת תענית — תמוז

בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר בְּתַמּוּז עַדָּא סְפַר גְּזֵירָתָא דְלָא לְמִסְפַּד:

מפני שהיה כתוב ומונח לצדוקין ספר גזירות אלו שנסקלין אלו שנשרפין ואלו שנהרגין ואלו שנחנקין וכשהיו כותבין אדם שואל והולך ורואה בספר או' להם מניין אתה יודעין שזה חייב סקילה וזה חייב שריפה וזה חייב הריגה וזה חייב חניקה לא היו יודעין להביא ראיה מן התורה אשר יורוך וגו' שאין כותבין הלכות בספר ועוד שהיו בייתוסין אומרים עין תחת עין שן תחת שן הפיל אדם שינו של חבירו יפיל את שינו של חבירו סמא את עינו של חבירו יסמא את עינו יהיו שווים כאחד ופרשו השמלה לפני זקני העיר הדברים ככתבן וירקה בפניו שתהא רוקקת בפניו אמרו להם חכמים והלא כתוב התורה והמצוה אשר כתבתי להורותם. וכתיב ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה זה מקרא שימה בפיהם אלו הלכות ואותו היום שבטלוהו עשאוהו י"ט: